

A szülők ellenezték a házasságot: a legény borotvával vágta el nyakát, a leány vadászfegyverrel főbelötte magát.

Kettős szerelmi dráma Vásárhelyen.

(A Délmagyarország köznevelési helyi indó-
sítójától.) Csillogó szemű leányok és táncos
kedvű legények a vásárhelyi tanyák között ma
megdöbbentek egy hír hallatára. A leány, kopár
tarló fölött szomorúan várta a szót: *megölte
magát egy szerelmes pár, mert a szülők nem
engedték, hogy a szerelmük házassággal, lako-
dalmával végződjön.* Pedig ezt akarta a legény
is, leány is. Sírta, könyörgött a szülőknek,
talán halált is emlegettek, de az apák haj-
hatatlanok maradtak. Ők mást akartak a fiuk-
nak, de a fiu inkább a szívére hallgatott és
meghalt azzal együtt, akit szeretett.

Pár héttel ezelőtt bílt volt az egyik tanyai
kocsmában. A bálba elment Szabarka Mihály
26 éves tanyai legény is. Itt ismerle meg Éldés
Etelt, akit még ott a bálban megszeretett. A
leánynak is kedvére való volt a legény, aki
ezután el-eljárógatott hozzá. Am a legény apa-
anyja nem örült a barátságának. Meg is mondták,
hogy mást akarnak a fiúnak, egy *tőkemlést*
gazda leányát. Halogatták tehát mindig az el-

jegyzést, amit a fiu hiába sürgetett.

A leányt ez nagyon elkésértette. Gondolta,
majd ő beszél a szülőkkel. Kisasszony napján
elment a legénnyel együtt *Ambróziára* annak
szüleihez, de hiába volt minden: *a szülők
nem engedtek.* A fiatalok ekkor busan kimen-
tek a tanyából és este *halva találták meg
Szabarka Mihályt a tanya mögött.* A nyaka
volt borotvával átvágva.

Éldás Etel ekkor már nem volt mellette. Se
könyve, se bálna nem volt, hogy a szerelme-
sét sirassa vele. *Elment még a környékre is.*
Tegnap aztán megjött a hír, hogy a Vásárhelyi-
puszta 498. számú tanyán, a sógora portáján
öngyilkos lett. Egész éjjel bujdoshatott valahol,
*vadászfegyvert szerzett és reggel nyolc órakor
a szalmakazal tövében homleken lötte magát.*

A nyomozást vezető rendőrség fellelése sze-
rint valószínű, hogy a *legényt a leány ölte meg,*
de neki nem volt bátorsága mindjárt meghalni,
hanem egész éjszakai bolyongás után masnap
menekült a halálba.

Döntőbíróvási szerződés Jugoszláviával?

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Bel-
grádból jelentik: Nincs Jugoszláv külügyi-
miniszter a *Politika* genfi tudósítója előtt nyilatkozott
a Magyarországgal állítólag megkötendő döntőbí-
róvási szerződésről. A külügyminiszter hangsu-

lyozta, hogy a szerződés megkötése ügyben
még egyik fél részéről sem történt kezde-
nyező lépés, hozzátette azonban, hogy véleménye
szerint nem lehetetlen, hogy a döntőbíróvási
szerződést későbbi időpontban megkötik.

Szeged város megvásárolja a Tóth Péter-féle házat és abban helyezik el a városi zálogházat is.

(A Délmagyarország munkatársától.) A vá-
rosi zálogház elhelyezése igen nagy gondot
okoz a szegedi városnak, mert azok a ter-
vek, amelyek ezzel kapcsolatban eddig felme-
rültek, kivétel nélkül alkalmatlannak bizo-
nyultak. Most azután újabb terv merült fel a
megoldásra.

Tóth Péter örökösei már régebben megvé-
telre ajánlották fel a Kiss-uccában levő Tóth
Péter-féle házat a városnak. Ajánlatukat azon-
ban a város eddig nem fogadta el, mert a ház-
nak nem lett volna határozott rendeltetése a város tulajdonában sem. Most
azonban, hogy felmerült a zálogház problémája
és más megoldás nem kínálkozott, a tanács

előkereste az irattárba tett ajánlatokat és ismét
felvette a tárgyalás folyamatát a tulajdonosokkal.
A tárgyalások konkrét eredményre is vezettek,
amennyiben — értesülésünk szerint — a ta-
nács *megjegyezte* már a ház vételárában is. Az
egyezség szerint a ház vételára *ezerszázezer
korona* lenne abban az esetben, ha a szeptem-
beri közgyűlés elfogadja a tanács erre vonat-
kozó előterjesztését.

Ha a város tényleg megveszi a házat, akkor
a zálogház a földszint Kiss-uccai frontján levő
üzlethelyiségek egy részében kapna helyiséget
és megkapná az udvarban levő raktárhelyiségek
egy részét is, ahol a zálogtárgyakat őriznék.

A nép helyett a főszolgabíró választott birót Dorozsmán.

Ezernyi tömeg követelte Czékus Imre jelölését, a főszolgabíró nem jelölte. A tömeg tüntetőleg elvonult az urnák előtt és Czékust éltette. — A Czékus-párt egyik tagja lett az új dorozsmai biró. — A „választást” megfélebbezik.

(A Délmagyarország munkatársától.) Do-
rozsma nagyközség választó polgárságának
oroszlanrésze pénteken reggel tíz órakor tö-
mött sorokban felvonult a község háza elé, hogy
megválassza főbiróját, aki újabb három évre
állna a személyi harcoktól agyonzaklatott köz-
ség élére. A felvonult néparadat Czékus Imre
volt főbirót éltette, aki 24 évig volt közbecs-
lésnek örvendő birója a községnek és csak a
kurzus emelte ki állásából. A legutolsó biró-
választás óta három év telt el. A község lakos-
sága ez alatt az idő alatt is megkülönböztetett
tiszteléssel viseltetett volt főbirójának személye
iránt. A nép egyszerű érzésből lakadó ragaszkodása
két esetben most is megnyilvánult. A
keddi községi képviselőtestületi választáson a
választók öt körzetből háromban a Czékus-
pártot juttatták többséghez a kurzus rozoga
szekerébe kapaszkodó Varga-párttal szemben.
A pénteki biróválasztás napján még impo-
nálóbban jutott kifejezésre a nép akarata. A
község Czékus Imre nevével volt hangos. A
több mint ezer főnyi választópolgár felvonulá-
sával szemben a Varga-párt csak 50—60 em-
bert tudott felvonultatni. Ekkor már nem volt
kétséges, hogy ki lesz Dorozsma nagyközség
bőbirója. A nép akarátát és azon jogát, hogy

saját sorsát maga irányítsa, keresztülhúzta
azonban

*dr. Dózsa István járdai főszolgabíró
azon törvényben biztosított diszkre-
ciós joggal, hogy a felvonult község
kérdése és követelése ellenére sem jelölje
főbirónak Czékus Imrét,*

aki így nem is szerepelt a szavazásra jogosult
birójelöltek között. A nép egyhangú akarata és
követelése ellenére Dorozsmán a megyei, ille-
tőleg a járási közigazgatás választott birót. A
község választó polgárságának tulajdonos többsége
tisztelőleg vonult el az urnák előtt és
Czékus Imre nevét kiáltották el, hogy így is
kifejezésre juttassák a nép akarátát.

Pedig csütörtökön este a községben még
mindenki meg volt győződve, hogy Czékus
Imre a birójelöltek között lesz. A főszolgabíró,
Sztíricha Kálmán plébános és a Varga-párt
vezetőemberei mindent elkövettek, hogy szin-
teges békét teremtsenek, amelyet majd csak a
választás órájában borítanak fel. A Czékus-
párt még csütörtök este is olyan ígéretei ka-
poit a főszolgabíróval, hogy Czékus Imrét
jelölni fogja.

A Czékus-párt az ígéretekben bízva tette
meg előkészületeit a választásra. A Varga-párt
bele is törődött bukásába. Már csak a községi
képviselőtestületben helyet foglaló virilitási ré-
vén nyert többségében reménykedett és ilyen
alapon hitte, hogy megakadályozza Czékus
Imre jelölését. Dózsa István főszolgabíró ra-
dikálisan elintézte a vitás kérdést. Egy-
szerűen nem jelölte a *népakarati birót,*
megkönnyítve ezzel a nehéz helyzetben lévő
Varga-párti képviselők helyzetét. Indokolni
nem kellett intézkedését. A törvény diszkre-
ciós jogot bizott neki. A hírek szerint a
főszolgabíró a község békéjét akarta biztosítani
azzal, hogy Czékus Imrét nem jelölje. A nép
azonban mást mond, azt, hogy a főszolgabíró
érthetetlen intézkedésével teljesen felborította a
község belbékéjét.

*A többségi Czékus-párt a választást
megfélebbezi és a főszolgabíró ellen
parasszal fordul a közigazgatási bírósághoz.*

A választás reggelén, amidőn a közigazgatási
hatóság látta a Czékus párt hatalmas tömegű
felvonulását, megindultak a békepróbálkozások.
A főszolgabíró megbízásából Sztíricha Kálmán
plébános megjelent Czékus Imrénél, hogy pak-
tumot létesítsen. A plébános előadta, hogy a
főszolgabíró a község békéjének megóvása cél-
jából azt ajánlja, hogy Czékus Imrét abban az
esetben mindkét párt megválasztja birónak, ha
a megválasztás után idős korára való hivatko-
zással azonnal lemond és helyette Rácz Rudol-
fot (szintén Czékus-párti) ajánlja birónak.

A főszolgabíró ajánlatát a választók felvonu-
lása után tette már meg Sztíricha plébános. A
nép zugott, hol éjjenzelt, hol abcugolt a köz-
ség háza udvarán. Czékus Imre meghallgatta a
plébános ajánlatát, majd válaszul a következőket
mondta:

— Szívemből köszönöm a főszolgabíró ur
megemlékezését. Egyről azonban mindenki meg-
feledkezett. *Én nem akarom biró lenni. A nép
azonban régi biróját követelte vissza.* Nekem
nem lehetett nemet mondani. Meghurcoltatá-
somért a nép ad majd elégtételt. Ha a nép
megválaszt birójának, én arra fogok törekedni,
hogy csak a község boldogulását szolgáljam.
Megbocsájtok mindenkinek, aki meghurcolt és
jobbomat nyujtom ellenségeimnek.

*A község háza udvarán megjelent nép
ellen azonban nem akart merényletet
elkövetni.*

— Azt hiszem, hogy Dózsa főszolgabíró ur
a békét szolgálja. De én is és a pártom is a
békét akarja. Mondják meg a főszolgabíró ur-
nak, hogy az ajánlatot nem fogadom el,
mert merényletet a nép bizalma ellen
nem akarok elkövetni.

— Ha most visszalépnék, a legnagyobb bot-
rány törtene ki. Ezért a felelősséget nem vál-
lalom.

Czékus Imre választát azonnal megvitték a
főszolgabírónak, aki határozott is. *Czékus Im-
rét egyszerűen nem jelölte.*

A főszolgabíró határozatát először a Varga-
pártiak tudták meg. Boldogan jártak-keltek a
község háza folyosóján. A Czékus-pártiak azon-
ban még mindig nem ismerték a főszolgabíró
határozatát. Ők még bíztak. A jelölőgyűlésen,
amelyen a főszolgabíró elnököl, már kitűnt a
főszolgabíró akarata. A törvény értelmében há-
rom jelölt kell állítani egy-egy állásra. A fő-
szolgabíró Rácz Rudolfot, Ocskó Károlyt és
Gyurits Károlyt ajánlotta. Czékus Imre nevét
meg sem említette. Amidőn a nép megtudta a
jelölést, Czékus Imrét kezdte éjjenezni.

A jelölések eredményét Dózsa főszolgabíró a
község háza folyosójáról hirdette ki. A kihirde-
tésnél a választópolgárság parázs botrányt
rendezett. A főszolgabíró szavai Czékus Imre
éltetésébe fulladtak. Negyedórát tartott, míg
Dózsa ismét szóhoz tudott jutni. Szavazásra
hívta fel a polgárságot és a szavazás elnöké-
nek Sztíricha plébánost jelölte ki. A plébános
névének említésekor ezer torok abcugolt, úgy,
hogy a főszolgabíró síelve Dadd Károlyt bízta
meg az elnökléssel, kijelentve, hogy Sztíricha
Kálmán más irányú elfoglaltsága miatt akadályozva van abban, hogy az elnöki tisztséget
ellássa.